

U Zagrebu, 11.09.2017.g.

Predmet: Odluka Ustavnog suda RH br. U-II-187/2015 i dr. od 11.07.2017.g.

- komentar -

I. Odlukom Ustavnog suda RH br. U-II-187/2015 i dr. od 11.07.2017.g., a odlučujući o prijedlozima za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti drugog propisa s Ustavom RH i zakonom, **ukinuti su članci 11., 11.a i 12. Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine (NN 100/11, 133/11, 54/12, 49/13, 139/14, 116/15, 62/16, 69/16 i 6/17) – Pravilnik ministra Kujundžića**, a koji članci glase:

„Čl. 11.

Zdravstvena ustanova čiji je osnivač Republika Hrvatska, jedinica područne (regionalne) samouprave ili grad sa specijalizantom sklapa ugovor o međusobnim pravima i obvezama.

Pri sklapanju ugovora iz stavka 1. ovoga članka obveza rada u radnom odnosu na neodređeno vrijeme nakon završetka specijalističkog usavršavanja i položenog specijalističkog ispita ne smije biti ugovorena u trajanju duljem od propisanog vremena trajanja specijalizacije.

Ako specijalizant namjerava otkazati ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi iz stavka 1. ovoga članka i zasnovati radni odnos u drugoj zdravstvenoj ustanovi čiji je osnivač Republika Hrvatska, jedinica područne (regionalne) samouprave ili grad, obvezan je zatražiti prethodnu suglasnost ministarstva.

Uz zahtjev za davanje prethodne suglasnosti iz stavka 3. ovoga članka specijalizant je obvezan priložiti suglasnost zdravstvene ustanove iz stavka 1. ovoga članka u kojoj će zasnovati radni odnos.

Ministarstvo je obvezno odlučiti o zahtjevu za davanje prethodne suglasnosti iz stavka 3. ovoga članka najkasnije u roku od 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, uvažavajući pri tome sljedeća mjerila:

- potrebu za doktorom medicine u specijalističkoj djelatnosti za koju se specijalizant usavršava na području osnivača zdravstvene ustanove iz stavka 1. ovoga članka

- odobreni Plan specijalizacija zdravstvene ustanove u kojoj specijalizant namjerava zasnovati radni odnos i

- ugovorenu specijalističku djelatnost poslodavca kod kojeg specijalizant namjerava zasnovati radni odnos u mreži javne zdravstvene službe.

Ako ministarstvo u roku iz stavka 5. ovoga članka ne odluči o zahtjevu za davanje prethodne suglasnosti, smatra se da je prethodna suglasnost dana.

Raspisivanje javnog natječaja za zasnivanje radnog odnosa specijalizanta u drugoj zdravstvenoj ustanovi nije potrebno u slučaju kada specijalizant prelazi uz suglasnost ministarstva na istu specijalizaciju iz jedne zdravstvene ustanove u drugu zdravstvenu ustanovu.

Zdravstvena ustanova u kojoj specijalizant zasnjuje radni odnos temeljem prethodne suglasnosti ministarstva, obvezna je naknaditi zdravstvenoj ustanovi iz stavka 1. ovoga članka stvarne troškove specijalizacije iz članka 12. ovoga Pravilnika nastale do zasnivanja radnog odnosa i naknadu u iznosu jedne proračunske osnovice za obračun naknada i drugih primanja u Republici Hrvatskoj po mjesecu ugovorene obveze rada nakon završene specijalizacije, u roku od godine dana od dana sklapanja ugovora o radu sa specijalizantom.

Ako specijalizant otkáže ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi iz stavka 1. ovoga članka sukladno stavku 3. ovog članka, bez prethodne suglasnosti ministarstva, obvezan je naknaditi troškove specijalizacije iz članka 12. ovoga Pravilnika nastale do otkaza ugovora o radu i naknadu iz stavka 8. ovoga članka, u roku od godine dana od dana otkaza ugovora o radu.

Obveza iz stavka 9. ovoga članka odnosi se i na specijalizanta koji otkáže ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi iz stavka 1. ovoga članka, a ne zasnjuje radni odnos u drugoj zdravstvenoj ustanovi čiji je osnivač Republika Hrvatska, jedinica područne (regionalne) samouprave ili grad."

„Čl. 11.a

Ako specijalist prije isteka vremena ugovorene obveze rada iz članka 11. stavka 2. ovoga Pravilnika namjerava otkazati ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi iz članka 11. stavka 1. ovoga Pravilnika i zasnovati radni odnos u drugoj zdravstvenoj ustanovi čiji je osnivač Republika Hrvatska, jedinica područne (regionalne) samouprave ili grad, obvezan je zatražiti prethodnu suglasnost ministarstva.

Uz zahtjev za davanje prethodne suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka specijalist je obvezan priložiti suglasnost zdravstvene ustanove iz stavka 1. ovoga članka u kojoj će zasnovati radni odnos.

Ministarstvo je obvezno odlučiti o zahtjevu za davanje prethodne suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka najkasnije u roku od 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, uvažavajući pri tome sljedeća mjerila:

- potrebu za doktorom medicine specijalistom na području osnivača zdravstvene ustanove iz stavka 1. ovoga članka i
- ugovorenu specijalističku djelatnost poslodavca kod kojeg specijalist namjerava zasnovati radni odnos u mreži javne zdravstvene službe.

Ako ministarstvo u roku iz stavka 3. ovoga članka ne odluči o zahtjevu za davanje prethodne suglasnosti, smatra se da je prethodna suglasnost dana.

Zdravstvena ustanova u kojoj specijalist zasnjuje radni odnos temeljem prethodne suglasnosti ministarstva, obvezna je naknaditi zdravstvenoj ustanovi iz članka 11. stavka 1. ovoga Pravilnika stvarne troškove specijalizacije iz članka 12. ovoga Pravilnika i naknadu u iznosu jedne proračunske osnovice za obračun naknada i drugih primanja u Republici Hrvatskoj po mjesecu neodrađene ugovorene obveze rada nakon završene specijalizacije, u roku od godine dana od dana sklapanja ugovora o radu sa specijalistom.

Ako specijalist otkáže ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi iz članka 11. stavka 1. ovoga Pravilnika bez prethodne suglasnosti ministarstva, obvezan je naknaditi troškove specijalizacije iz

članka 12. ovoga Pravilnika i naknadu iz stavka 5. ovoga članka, u roku od godine dana od dana otkaza ugovora o radu.

Obveza iz stavka 6. ovoga članka odnosi se i na specijalista koji otkáže ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi iz članka 11. stavka 1. ovoga Pravilnika, a ne zasnuje radni odnos u drugoj zdravstvenoj ustanovi čiji je osnivač Republika Hrvatska, jedinica područne (regionalne) samouprave ili grad.“

„Čl. 12.

Troškovi specijalizacije obuhvaćaju troškove glavnog mentora, mentora i komentora, trošak zdravstvenih ustanova u kojima se obavlja specijalističko usavršavanje, trošak poslijediplomskog specijalističkog studija, trošak završnog i specijalističkog ispita, trošak knjižice o specijalističkom usavršavanju doktora medicine i trošak dnevnika rada doktora medicine na specijalističkom usavršavanju.

Trošak zdravstvenih ustanova u kojima se obavlja specijalističko usavršavanje utvrđuje se za cijelo razdoblje trajanja specijalizacije u visini četverostrukog iznosa proračunske osnovice koja je važeća u trenutku obavljanja programa.

Troškove iz stavka 1. ovoga članka snosi podnositelj prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika.

Zdravstvenoj ustanovi iz članka 4. ovoga Pravilnika i zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost i ordinaciji privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika te medicinskom fakultetu u kojoj specijalizant obavlja program specijalističkog usavršavanja, naknada troška iz stavka 2. ovoga članka doznačuje se razmjerno trajanju dijela specijalističkog usavršavanja.“

Također, navedenom odlukom Ustavnog suda RH **ukinuti su i članci 17. i 18. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine (NN 62/16 i 69/16-ispravak) – Pravilnik, tj. Izmjene ministra Nakića**, a koji članci glase:

„Čl. 17.

Zdravstvene ustanove iz članka 11. stavka 1. Pravilnika obvezne su ponuditi specijalizantu sklapanje izmijenjenog ugovora o međusobnim pravima i obvezama, sukladno članku 5. i 6. ovoga Pravilnika, u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Pravilnika.

Ravnatelj zdravstvene ustanove odgovoran je ministarstvu za izvršenje obveze iz stavka 1. ovog članka te je obvezan dostaviti ministarstvu obavijest o izmjeni ugovora u roku od 15 dana od dana isteka roka iz stavka 1. ovog članka.“

„Čl. 18.

Zdravstvene ustanove iz članka 11. stavka 1. Pravilnika obvezne su na zahtjev specijaliste kojem su ugovorom o međusobnim pravima i obvezama utvrđeni obveza rada i naknada štete, ponuditi sklapanje izmijenjenog ugovora o međusobnim pravima i obvezama, sukladno članku 5. i 6. ovoga Pravilnika, u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva.

Obveza zdravstvene ustanove iz stavka 1. ovog članka ne primjenjuje se na ugovore o međusobnim pravima i obvezama temeljem kojih je izdana ovršna sudska odluka, ovršna sudska nagodba, ovršna javnobilježnička odluka ili ovršna javnobilježnička isprava.

Ravnatelj zdravstvene ustanove odgovoran je ministarstvu za izvršenje obveze iz stavka 1. ovog članka te je obvezan dostaviti ministarstvu obavijest o izmjeni ugovora o međusobnim pravima i obvezama, u roku od 15 dana od dana sklapanja izmijenjenog ugovora.“

Svi navedeni ukinuti članci Pravilnika prestaju važiti 31.12.2017.g.!

II. U svojoj odluci, Ustavni sud je zaključio kako niti čl. 139. st. 2., a niti čl. 140. st. 6. Zakona o zdravstvenoj zaštiti 150/08-70/16 **nije izrijekom dana ovlast nadležnom ministru da pravilnikom propiše obveze** sklapanja ugovora o međusobnim pravima i obvezama zdravstvene ustanove i specijalizanata, najduljeg trajanja obveze ostanka na radu specijalizanta nakon završetka specijalističkog usavršavanja, uvjetovanja dopuštenosti otkazivanja ugovora o radu u jednoj i zasnivanja radnog odnosa specijalizanta, odnosno specijalista u drugoj zdravstvenoj ustanovi prethodnom suglasnošću ministarstva, okolnosti u kojima nije potreban javni natječaj za zasnivanje radnog odnosa specijalizanta u drugoj zdravstvenoj ustanovi, obveze zdravstvene ustanove u kojoj specijalizant, odnosno specijalist, zasnuje radni odnos da naknadi trošak specijalizacije te obveze specijalizanta, odnosno specijalista da naknadi troškove specijalizacije u slučaju otkazivanja radnog odnosa bez prethodne suglasnosti ministarstva. Također, **izrijekom nije dana niti ovlast nadležnom ministru da pravilnikom utvrdi troškove specijalizacije.**

Slijedom navedenog, Ustavni sud RH smatra da je nadležni ministar(i), propisujući sadržaj članaka 17. i 18. Pravilnika: 62/16-69/16, kao i članaka 11., 11.a i 12. Pravilnika: 100/11-6/17, izišao izvan okvira ovlaštenja propisanih čl. 139. st. 2 i čl. 140. st. 6. ZoZZ-a: 150/08-70/16 te su time **prekoračene zakonom utvrđene granice.**

III. Vezano za značaj, odnosno pravne učinke i posljedice ovakve ukidajuće odluke USRH, ističe se sljedeće:

Pravni učinak ukidanja djeluje samo za ubuduće (ex nunc učinak – djeluje tek od trenutka njegova donošenja, nastanka, a ne unatrag). Dakle, ako je nadležno tijelo odlučilo neki pravni akt ukinuti, tada pravne posljedice ukidanja djeluju od dana donošenja odluke, odnosno od dana kada je nadležno tijelo odlučilo da će njegova odluka početi proizvoditi pravne učinke. Akt je proizvodio pravne učinke do donošenja odluke, a sama odluka u tom slučaju je konstitutivne prirode.

Naime, ukinute odredbe bile su, nesumnjivo, protivne Ustavu i zakonu i prije njihovog ukidanja, tj. prije objave odluke o ukidanju u Narodnim novinama (u ovom slučaju i prije određenog prestanka važenja 31.12.2017.g.). Odluka USRH o ukidanju članaka Pravilnika je konstitutivne naravi, no, kao i svaka konstitutivna odluka, ona ima i svoj neizrečeni deklaratorni preambul, koji je i logična pretpostavka za ukidanje. **Odredbe se ukidaju zato jer su protivne Ustavu i prvenstveno, zakonu, ali one su bile takve i prije ukidanja.**

U navedenom slučaju, a sukladno čl. 56. st. 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske, određena su i sredstva i uvjeti pravne zaštite za osobe čija su prava povrijeđena pravomoćnim pojedinačnim aktom koji je donijet temeljem zakona ili drugog propisa ukinutog odlukom Ustavnog suda.

Člankom 30. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu RH određeno je da su odluke i rješenja Ustavnog suda obvezatni i dužna ih je poštovati svaka fizička i pravna osoba.

Člankom 56. st. 2. istog zakona određeno je da svaka fizička i pravna osoba koja je Ustavnom sudu podnijela prijedlog za ocjenu suglasnosti pojedine odredbe zakona s Ustavom, odnosno pojedine odredbe drugog propisa s Ustavom i zakonom, a Ustavni sud njezin prijedlog prihvati i ukine odredbu zakona, odnosno odredbu drugog propisa, ima pravo podnijeti zahtjev nadležnom tijelu za izmjenu pravomoćnoga pojedinačnog akta kojim joj je povrijeđeno pravo, a koji je donesen na temelju ukinute zakonske odredbe, odnosno ukinute odredbe drugog propisa, odgovarajućom primjenom odredaba o ponavljanju postupka.

U st. 4. istog članka određeno je da se zahtjev za izmjenu pravomoćnoga pojedinačnog akta iz st. 2. može podnijeti u roku od šest mjeseci od dana objave odluke Ustavnog suda u »Narodnim novinama«.

St. 5. istog članka određeno je kako se u postupcima u kojima o pravnoj stvari, do dana stupanja na snagu odluke Ustavnog suda kojom se ukida zakon, odnosno poništava ili ukida drugi propis ili pojedina njihova odredba, nije pravomoćno odlučeno, a taj se zakon, odnosno drugi propis neposredno primjenjuje u toj pravnoj stvari, ukinuti zakon, odnosno poništeni ili ukinuti drugi propis ili njihova ukinuta ili poništena odredba neće se primjenjivati od dana stupanja na snagu odluke Ustavnog suda.

Slijedom navedenog, **samo osoba koja je podnijela prijedlog za ocjenu suglasnosti može tražiti izmjenu pravomoćnog pojedinačnog akta kojim joj je povrijeđeno pravo, a koji je donesen na temelju ukinute odredbe zakona ili drugog propisa.** To konkretno ovdje znači da bi ponavljanje postupka u slučajevima gdje je pravomoćno odlučeno na štetu predlagatelja, mogli zahtijevati jedino OB „Dr. Tomislav Bardek“, OB Bjelovar i OB Pula, koji su podnijeli prijedlog za ocjenu suglasnosti.

No, sukladno čl. 56. st. 5. Ustavnog zakona, za postupke u tijeku, a u kojima se ukinute odredbe Pravilnika neposredno primjenjuju u toj pravnoj stvari, isti se ne bi smjeli primjenjivati od dana stupanja na snagu odluke Ustavnog suda.

IV. Također, treba napomenuti da je Ustavni sud RH temeljem čl. 53. st. 2., koji određuje da ukinuti zakon i drugi propis, odnosno njihove ukinute odredbe, prestaju važiti danom objave odluke Ustavnog suda u Narodnim novinama, ako Ustavni sud ne odredi drugi rok, **odredio upravo „drugi rok“, odgodni rok, odnosno odredio da ukinute odredbe prestaju važiti 31.12.2017.g.**

Kako pravne posljedice ukidanja djeluju od dana kada je odlučeno da će odluka USRH početi proizvoditi pravne učinke, dakle analogno, to bi značilo da do tog datuma važe, no kako je nesporno utvrđeno da iste odredbe nisu u skladu s Ustavom i zakonom, a zbog čega su i ukinute, vrlo je dvojbeno njihova primjena do navedenog datuma.

Naime, **odgoda primjene Odluke do 31.12.2017.g. ne znači da će neustavnost i nezakonitost odredbi Pravilnika nastupiti od 31.12.2017.g. pa nadalje jer kao što je već ranije objašnjeno, radi se o odgodi primjene odluke USRH, a ne o odgodi neustavnosti i nezakonitosti članaka Pravilnika.** Također, ukazuje se i na odredbu čl. 35. st. 2. Ustavnog zakona kojom je propisano da ako sud u postupku utvrdi da drugi propis koji bi trebao primijeniti, odnosno pojedina njegova odredba, nisu suglasni s Ustavom i zakonom, na konkretan slučaj će neposredno primijeniti zakon (tako i Odluka USRH, br. U-III-1797/2009 od 10.06.2009.g.).

Obzirom da trenutno nema drugog rješenja za pitanja koja su uređena ukinutim odredbama Pravilnika, jedna od solucija je da se i nadalje (do 31.12.2017.g.) odnosi i pitanja obuhvaćena istima reguliraju na identičan način kao što to reguliraju ukinute odredbe čl. 11., 11.a i 12. Pravilnika, no možda bez pozivanja na iste, već u okviru slobode ugovaranja.

Naime, obzirom da je USRH nedvojbeno utvrdio kako je ministar prekoračio svoje ovlasti jer mu zakonom iste nisu dane, **očigledno je kako će se reguliranje pitanja koja su dosada bila regulirana (ukinutim) odredbama Pravilnika, morati regulirati zakonskim okvirom ili će ostati u domeni volje ugovornih strana** (ustanova i specijalizanata/specijalista). Ono što se nameće samo po sebi kao problem, u slučaju da se sporna pitanja i odnosi ostave na volju ugovornih strana (u slučaju da izostane zakonska regulativa) jest još veća izloženost i nezaštićenost liječnika.

Također, a obzirom na ukidanje spornih članaka Pravilnika i njihov prestanak važenja 31.12.2017.g., dovedeno je u pitanje i valjanost postojećih ugovora sklopljenih temeljem predmetnih odredaba Pravilnika, obzirom da Ustavni zakon nema odredaba o pravnim posljedicama ukidanja zakona ili drugih propisa na ugovorne odnose koji se temelje na istima, no takvih odredaba niti ne treba biti jer se posljedice ukidanja zakona/drugog propisa na ugovorne odnose mogu izvesti iz drugih zakonskih odredaba (ZOO – ništetnost/djelomična ništetnost ugovora).

Stoga je u interesu svih sudionika sustava zdravstvene zaštite da se predmetna tematika koja je uređena sada ukinutim člancima Pravilnika, uredi zakonskim rješenjem, kako bi se izbjegla arbitrarnost i nejednakost prilikom ugovaranja, a što je vjerojatno i bila intencija USRH kada je odgodio primjenu svoje odluke – da se u ostavljenom vremenu donese valjano zakonsko rješenje.

V. U odnosu na HLK, točnije njihov prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti sa Ustavom i zakonom od 12.01.2015.g., napominje se kako se isti prijedlog odnosi na članke 11. i 12. Pravilnika 100/11-49/13: Pravilnik ministra Milinovića.

HLK nije podnijela prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti sa Ustavom i zakonom odredaba Pravilnika 62/16-69/16, kao što su to podnijele bolnice i UPUZ.

Prijedlog Komore bio je usmjeren također na to da ministar nije mjerodavnim zakonom izrijekom ovlašten pravilnikom urediti pitanje troškova specijalizacije doktora medicine, niti je ovlašten pravilnikom urediti obvezu sklapanja ugovora o međusobnim pravima te obvezni sadržaj tog ugovora (kao i ostali prijedlozi). No, Komora je posebni naglasak stavljala na to da bruto plaća specijalizanta ne može ulaziti u trošak specijalizacije, niti se može smatrati naknadom štete u slučaju kršenja ugovornih obveza jer je ona naknada za obavljeni rad.

Tekst **članka 11.** Pravilnika 100/11-49/13, osporavanog po Komori:

„Zdravstvena ustanova čiji je osnivač Republika Hrvatska, županija i grad sa specijalizantom sklapa ugovor o međusobnim pravima i obvezama.

Pri sklapanju ugovora iz stavka 1. ovoga članka obveza rada u radnom odnosu na neodređeno vrijeme nakon završetka specijalističkog usavršavanja i položenog specijalističkog ispita ne smije biti ugovorena u trajanju duljem od vremena trajanja specijalizacije.

U ugovoru iz stavka 1. ovoga članka mora se ugovoriti iznos naknade štete sukladno članku 12. stavku 1. ovoga Pravilnika koju je doktor medicine, u slučaju kad otkazuje ugovor o radu prije isteka ugovorene obveze rada iz stavka 2. ovoga članka, razmjerno izvršenoj obvezi rada, obvezan isplatiti zdravstvenoj ustanovi iz stavka 1. ovoga članka.

Ugovorom iz stavka 1. ovoga članka mora se ugovoriti i iznos naknade štete koju je doktor medicine, u slučaju kad otkazuje ugovor o radu prije položenog specijalističkog ispita obvezan isplatiti zdravstvenoj ustanovi iz stavka 1. ovoga članka.

Ako doktor medicine nakon položenog specijalističkog ispita, a prije isteka ugovorene obveze rada otkáže ugovor o radu i uz pribavljenu suglasnost ministra zasnuje radni odnos u drugoj zdravstvenoj ustanovi čiji je osnivač Republika Hrvatska, županija, odnosno grad naknadu štete iz stavka 3. ovoga članka snosi doktor medicine ili zdravstvena ustanova u kojoj je zasnovao radni odnos.“

Članak 12.

„Troškovi specijalizacije obuhvaćaju bruto plaće doktora medicine, troškove mentorstva, troškove zdravstvene ustanove u kojoj se obavlja specijalističko usavršavanje i druge troškove vezano uz specijalističko usavršavanje.

Troškovi zdravstvene ustanove u kojoj se obavlja specijalističko usavršavanje utvrđuju se u visini četverostrukog iznosa proračunske osnovice.

Troškove iz stavka 2. ovoga članka snosi podnositelj prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika.

Zdravstvenoj ustanovi iz članka 4. ovoga Pravilnika i zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost te ordinaciji privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika u kojoj specijalizant obavlja program specijalističkog usavršavanja, sredstva iz stavka 2. ovoga članka doznaju se razmjerno trajanju dijela specijalističkog usavršavanja.“

Ustavni sud je po pitanju prijedloga Komore zaključio kako ne postoje pretpostavke za odlučivanje o biti stvari u pogledu njihovog prijedloga, zato što su osporeni članci 11. i 12. Pravilnika 100/11-49/13 prestali važiti 16.07.2016.g. stupanjem na snagu Pravilnika 62/16-69/16, a za vrijeme važenja tih osporenih članaka Ustavni sud nije pokrenuo postupak za ocjenu njihove suglasnosti sa Ustavom i zakonom. Prestankom važenja osporenih članaka Pravilnika 100/11-49/13 prestale su postojati pretpostavke za vođenje ustavnosudskog postupka.

Obzirom na navedeno, **o pitanju može li bruto plaća specijalizanta ulaziti u trošak specijalizacije, Ustavni sud nije ni odlučivao.**

HLK se sada zapravo „kita tuđim perjem“, obzirom da je **njihov prijedlog odbačen**, a članci koji su ukinuti i stavovi koji su zauzeti po pitanju opsega ovlaštenja ministra od strane Ustavnog suda, **ukinuti su isključivo temeljem prijedloga za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti sa Ustavom i zakonom Opće bolnice Bjelovar, Opće bolnice „Dr. Tomislav Bardek“, Opće bolnice Pula i UPUZ-a.**

Možda je zanimljivo da je prijedlog HLK-a podnesen Ustavnom sudu 12.01.2015.g., kada sadašnji predsjednik Komore još nije bio Trpimir Goluža, već Hrvoje Minigo, a Goluža je to postao tek u lipnju 2015.g. pa zapravo inicijativa niti nije bila njegova. U njegovom dosadašnjem mandatu, Komora nije podnijela isti ili sličan prijedlog, a pogotovo ne protiv Nakićevog i/ili Kujundžićevog Pravilnika, čiji su članci sada ukinuti odlukom Ustavnog suda jer da su ga podnijeli, i taj bi postupak bio spojen na ovaj.

VI. Opaska na kraju, nevezano na t. V., radi dodatnog pojašnjenja: obzirom da je nakon Pravilnika 62/16-69/16 (Nakićev) donesen novi Pravilnik 6/17 (Kujundžićev), a osporeni članci 5. i 6. Pravilnika 62/16-69/16 su de facto članci 11. i 12. Pravilnika 6/17, to je Ustavni sud temeljem čl. 38. st. 2. Ustavnog zakona, sam pokrenuo postupak ocjene suglasnosti sa Ustavom i zakonom (2017.g.) izmijenjenog čl. 11. (koji je de facto čl. 5. Pravilnika 62/16-69/16), neizmijenjenog čl. 12. (koji je de facto osporeni čl. 6. Pravilnika 62/16-69/16) i novo dodanog čl. 11.a Pravilnika 6/17.

Članci 17. i 18. Pravilnika 62/16-69/16 nisu prestali važiti stupanjem na snagu Pravilnika 6/17 pa su i u tom smislu bili ostvareni uvjeti za postupanje Ustavnog suda i zato je odlučeno kao u izreci, da se ukidaju čl. 11., 11.a i 12. Pravilnika 100/11-6/17 i čl. 17. i 18. Pravilnika 62/16-69/16.